

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 27197

гр. София, 19.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20231110127022 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал. 3 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Н. А. Т., чрез адв. С. К., с която срещу „Е. са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване осъдителни искове, както следва:

- за сумата 3600 лева, претендирана въз основа на договорно правоотношение, възникнало от договори за доставка и монтаж на кухненско обзавеждане със следните номера: № 110171 от 31.12.2020 г.; № 110172 от 31.12.2020 г. и № 110296 от 31.12.2020 г., която сума включвала и обезщетение за забавено изпълнение;

- с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 82 ЗЗД, вр. чл. 258 ЗЗД за сумата 1400 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в неудобства и страдания в резултат на неизпълнение на задължението на ответника да изпълни точно и качествено възложената му с договорите работа, вследствие на което изработеното било с неестетичен вид, както и поради осуетяването на възможност да се ползва удължена гаранция на електрооборудването, поради забавеното изпълнение на ответника.

Ищецът твърди, че между него и ответника е възникнало правоотношение, по силата на което ищецът възложил на ответника да извърши доставка и монтаж на кухненско обзавеждане, обективизирано в договори за доставка и монтаж на кухненско обзавеждане със следните номера: № 110171 от 31.12.2020 г. с предмет изработка, доставка, монтаж и разнос на елементи за кухненски мебели и срок за доставка – 02.03.2021 г.; № 110172 от 31.12.2020 г. с предмет изработка, доставка, монтаж и разнос на кухненски модули и срок за доставка – 02.03.2021 г. и № 110296 от 31.12.2020 г. с предмет доставка, монтаж и разнос на мивка, смесител и електроуреди за кухня и срок за доставка – 02.03.2021 г. Твърди, че е заплатил изцяло и в договорения срок всички задължения, произтичащи от договорното правоотношение, а за ответника е възникнало задължение да достави висококачествено оборудване, както и да извърши монтаж по индивидуален проект, изготвен спрямо конкретното помещение. Била заплатена и допълнителна услуга – вземане на мерки, което било изпълнено изключително некомпетентно и некачествено. Ищецът поддържа, че

доставката и монтажът не са били изпълнени в срок, като освен това се проявили множество съществени дефекти, както следва: некачествена изолация със силикон на плота на мивката, както и изцяло липсваща изолация със силикон на всички алуминиеви ланси на плотовете; не били доставени и монтирани амортизатори; десният шкаф над мивката бил монтиран по-високо спрямо левия; барплотът бил позициониран по-високо спрямо плота на котлоните; вследствие на некачествен монтаж, настъпило надувване на плота – предимно в лявата част на мивката, където същият бил на вълни, откривала се на места fuga между мивката и плота с различна широчина, което ищецът счита, че е още едно потвърждение за това, че е налице раздуване на плота; от fugата било видно, че под ръба на мивката, липсвал поставен силикон, поради което е настъпило надувването на плота; изпълнението на проекта не било съобразено със спецификите на помещението – освен неправилно измерената височина, вследствие на което етажерката била върната за преработка още при монтажа, не бил измерен ъгълът между стените, не било отчетено, че не е точно 90 %, вследствие на което барплотът не бил успореден с плота на мивката; плоскостта от горната страна на миялната машина и директно под кухненския плот, била монтирана некачествено – била издадена по-напред спрямо вертикалната плоскост, като по нея били налице повече на брой дупки, с оглед на което следвало да бъде подменена /без дупки/; била е монтирана деформирана ъглова алуминиева конзола, свързваща посочените плоскости на миялната машина; почти всички fugи на вратите на шкафове и други, били криви; шкафът над готварския плот не бил нивелиран добре, поради което стоял накриво спрямо шкафа над мивката – от лявата му страна, както и етажерката от дясната му страна; алуминиевата лансна под шкафа с мивката била покъса от необходимото, вследствие на което се образувала една значително загрозяваща fuga; вратата на най-горното чекмедже под барплота била монтирана накриво и стояла накриво спрямо останалите; вратите на шкафове под барплота тотално се разминавали една с друга, както и с чекмеджетата под барплота; вратите на шкафа под мивката били монтирани накриво, ръбовете им се разминавали с тези на съседните врати, а в долния си край изобщо не прилепвали към шкафа; страницата на барплота откъм стената била отрязана и монтирана над цокъла, вместо да бъде отстранен, което загрозявало дизайна; наличието на цокъл не било съобразено при огледа, на който били взети мерки; алуминиевият панел на фурната бил монтиран накриво и единият му ъгъл бил издаден по-напред; термоплотът върху барплота бил монтиран накриво спрямо шкафове под него; аспираторът не бил монтиран правилно, вследствие на което крилото му се удряло в съседната етажерка. Монтажът на кухненските мебели/модули и на мивката, смесителя и електроуредите, бил извършен през месец април 2021 г., когато ищецът уведомил ответника за констатираните дефекти. По повод посочените недостатъци на работата, между страните била разменена значителна по обем кореспонденция. Била е предявена и рекламация, но и до настоящия момент дефектите не били отстранени изцяло, нито било заплатено дължимото обезщетение за забавено и некачествено изпълнение. На 14.05.2021 г., ищецът поискал разваляне по ел. поща, на договорите, посочени в исковата молба. Ответникът поел ангажимент да отстрани дефектите за собствена сметка, което обаче не се случило. На 08.06.2021 г. бил изпратен екип, който да отстрани дефектите, но същите така и не били ремонтирани. В писмо с изх. № 729-1 от 24.06.2022 г., ответникът отказал да уважи рекламацията, като отказът бил мотивиран с наличие на „неправилна експлоатация“. През месец юни 2022 г., ответникът отново бил уведомен за наличието на дефекти, като на 07.07.2022 г., ищецът отправил покана до ответника по ел. път, с искане в 7-дневен срок от получаване на писмото, дефектите да бъдат отстранени, както и да

заплати на ищеца обезщетение за имуществени и неимуществени вреди поради некачествено изпълнение на възложената работа в общ размер на 3600 лева. На следващо място, ищецът сочи, че вследствие забавена доставка, е бил лишен от възможността да регистрира доставеното електрооборудване, с цел получаване на удължена гаранция от 5 години, като твърди, че уредите били закупени от ответника преди 10.02.2021 г., от която дата започвала да тече гаранционният срок. Уредите били монтирани два месеца по-късно /през април 2021 г./, когато на ищеца били предоставени гаранционните карти с попълнена дата – 10.02.2021 г. Производителят на уредите предлагал и удължена гаранция от 5 години, но за това било необходимо уредите да бъдат регистрирани онлайн в едномесечен срок от закупуването им. Вследствие на по-късния монтаж, ищецът бил лишен от тази възможност. Предвид изложеното, моли ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 3600 лева, която от една страна ищецът с молбата от 03.10.2023 г. сочи, че представлява очакваните разходи, които ищецът следва да направи, за да отстрани недостатъците на изработеното, а от друга страна заявява, че съставлява сумата, с която счита, че следва да бъде намалено възнаграждението на ответника, вследствие неизпълнение на задължението да изпълни точно и качествено възложената работа, както и сумата от 1400 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в неудобства и страдания, поради неизпълнение на задължението на ответника да изпълни точно, качествено и в срок възложената работа, както и поради осуетяването на възможност да се ползва удължена гаранция на електрооборудването, вследствие забавеното изпълнение на ответника. Към исковата молба ищецът представя писмени документи, които иска да се приемат като доказателства в производството и заявява други доказателствени искания - за разпит на свидетели и допускане на експертиза.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез адв. А. В., е депозирал писмен отговор, с който въвежда твърдения за нередовност на исковата молба по подробно изложени съображения. По същество оспорва така предявените искове. Твърди, че посочената в договорите дата на доставка – 02.03.2021 г., представлява датата на доставката на поръчаните артикули в склада на ответника, а не датата на извършване на доставката и монтажа, както твърди ищецът. След доставката на артикулите в склада на ответника, сроковете за доставка и монтаж е следвало да бъдат договорени допълнително между страните. Посочва, че с оглед мерките, предприети във връзка с епидемичната обстановка и продължаването на срока □ до 30.04.2021 г., ответникът бил принуден да затвори обектите си за неопределен срок, поради което бил временно възпрепятстван да извърши доставката и монтажа поради независещи от него причини, за което ищецът бил надлежно и своевременно уведомен. Впоследствие, страните уговорили обзавеждането да бъде транспортирано в апартамента на ищеца на 05.04.2021 г. и да бъде монтирано на 12.04.2021 г./13.04.2021 г. Ответникът твърди, че забавата, посочена от ищеца, всъщност е периодът, изтекъл между датата на доставка, означена в договорите – 02.03.2021 г. и датата, на която ищецът е бил уведомен, че артикулите са били доставени в склада на ответника – 13.03.2021 г., но ответникът оспорва това да е забава, тъй като в договорите между страните, не бил предвиден конкретен срок за уведомяване. Счита, че и с оглед почивните дни през този период, ищецът е бил уведомен в разумен срок за доставката на поръчаното обзавеждане. Поддържа, че дори и този период да се приеме за забава, съгласно чл. 10 от договорите, при наличието на такава е дължима неустойка в размер на 0,1 % от стойността на авансово платената сума за всеки просрочен ден, но не повече от 5 % от авансово платената сума /която била в размер на 5986,25 лева/, следователно обезщетението за забава от десет дни, би

било в размер на 59,86 лева. На следващо място, сочи, че всяко друго забавяне при извършване на огледите и определянето на дата за доставка и монтаж в апартамента на ищеца, се дължало изцяло на собствената на последния забава да приеме изпълнението. Относно качеството на работата, ответникът посочва, че при извършването на монтажа на 12.04.2021 г., бил установен проблем единствено с една от етажерките, което било отразено в поле „забележка“ в протокола за монтаж № 0000895372/12.04.2021 г., а посочените от ищеца дефекти в подадените от него рекламации и посочени в исковата молба, включвали пукнатини в плоскости и изкривявания и одрасквания на вратички и плотове, т.е. явни недостатъци, които могли да бъдат констатирани при преглед на изпълнението от ищеца, който е направил забележка единствено за посочената етажерка, т.е. считало се, че е приел останалата работа без възражения. На 29.04.2021 г., ищецът предявил претенции за други недостатъци /които било възможно да бъдат констатирани още на 12.04.2021 г. при преглед на изпълненото/ с рекламация, заведена при ответника. Въпреки изтичането на 14-дневен срок за предявяване на рекламации, съгласно чл. 123, ал. 1 ЗЗП /предишен чл. 126, ал. 1 ЗЗП, отм. – ДВ, бр. 23 от 2021 г./, ответникът е образувал рекламационна преписка № 5121Д/29.04.2021 г., извършил е оглед и поръчал да се изработят съответните части за поправка на част от посочените от ищеца дефекти – 1 бр. краен панел на съдомиялна и 2 бр. страници на горен шкаф. Ответникът отбелязва, че предвид обстоятелството, че ищецът не е посочил тези недостатъци при монтажа, с голяма степен на вероятност, са се дължали на неправилна експлоатация на доставеното кухненско оборудване, но въпреки това, ответникът се съгласил да отстрани част от тях. Въпреки значителната по обем кореспонденция между страните и опитите на ответника да постигне уговорка с ищеца за ден, в който да бъдат подменени повредените детайли, ищецът неведнъж отлагал уговорените посещения на работниците на ответника. След около 2 месеца забава по вина на ищеца, на 08.06.2021 г., работен екип на ответника е отстранил всички дефекти, съгласно рекламацията, отправена от ищеца, отново без забележки от негова страна. След около година /на 10.06.2022 г./, по инициатива на ищеца била образувана нова рекламационна преписка № 4668Л/10.06.2022 г., която отново съдържа списък с явни недостатъци, за които ищецът също би следвало да направи рекламация още към датата на монтажа или към датата на отстраняване на повредите съгласно първата рекламация, в случай че тези недостатъци са били налице към посочените моменти. Ответникът отново акцентира върху факта, че въпреки изтичането на 14-дневния срок съгласно чл. 123, ал. 1 ЗЗП /предишен чл. 126, ал. 1 ЗЗП, отм. – ДВ, бр. 23 от 2021 г./, се е отзовал на писмата на ищеца като след многократни опити за провеждане на оглед, които останали неуспешни отново по вина на ищеца, на 23.06.2022 г. бил извършен оглед, като с писмо с изх. № 729-1/24.06.2022 г., ответникът се обосновал защо намира претенциите за неоснователни. Ответникът уточнява, че в случая не е налице хипотезата на чл. 264, ал. 2 ЗЗД, т.е. правата на ищеца следва да се считат погасени с подписването на протокол за монтаж № 0000895372/12.04.2021 г. Във връзка с претенцията на ищеца за намаляване на възнаграждението, ответникът посочва, че неведнъж е предприемал действия по поправяне на твърдените недостатъци по доставения кухненски бокс, като дори и да се възприеме, че са били налице недостатъци в изпълнението, ответникът е изпълнил задължението си, съгласно чл. 265, ал. 1, предл. 1 ЗЗД – да поправи работата без заплащане от страна на ищеца, което водело до погасяване на правото на ищеца да претендира намаление на възнаграждението, с оглед на това, че правата, посочени в чл. 265, ал. 1 ЗЗД се намират в съотношение на алтернативност, а не на кумулативност. Уточнява също, че за ищеца е изтекъл и предвиденият в чл. 265, ал. 3 ЗЗД шестмесечен

срок /считано от предаване на работата/, който бил относим както за явните, така и за скритите недостатъци, като в конкретния случай, работата е била приета частично на 12.04.2021 г., а на 08.06.2021 г., след отстраняване на констатираните с протокол за монтаж № 0000895372/12.04.21 г. дефекти, работата е била приета изцяло, без забележки, твърди ответникът. Дори и за начален момент на шестмесечния срок по чл. 265, ал. 3 ЗЗД, да се възприеме дата 08.06.2021 г., то към датата на предявяване на исковата молба /16.05.2023 г./, този срок също е изтекъл. В случай че съдът приеме, че ищецът е упражнил правата си в срок, ответникът поддържа, че дефектите, описани в исковата молба се дължат или на повреди вследствие на неправилна експлоатация от страна на ищеца, или на обичайно износване при експлоатация /предвид изтеклия двугодишен период, считано от извършване на монтажа/, или не са налични, така както е установено от ответника по време на огледа, извършен на 23.06.2022 г. Относно претенцията за неимуществени вреди, ответникът счита, че ЗЗД не предвижда възможност за обезщетяване на такива, в случай че се претендират на договорно основание. Ако съдът приеме, че подобна претенция е допустима, то ответникът намира същата за неоснователна, тъй като счита, че не е доказана. Обосновава се с твърдения, че липсва противоправно поведение от страна на ответника, тъй като последният е изпълнил точно задълженията си, включително и по предявените рекламации, а наличието на забава е изцяло вследствие поведението на ищеца, изразяващо се в бездействие относно уговарянето на дни за оглед, както и недопускане на работен екип до апартамента си. Посочва се, че доставената от ответника кухня е напълно годна за използване по предназначение, а при извършения оглед на 23.06.2022 г., работният екип е установил, че твърдените от ищеца отклонения са в рамките на допустимото, предвид спецификите на помещението и по-конкретно неравностите и кривините на стените и подовите. Твърди, че субективната преценка на ищеца, че кухнята няма естетически вид, не би могла да обоснове възникване на задължение за ответника да заплати обезщетение за неимуществени вреди поради вида на кухнята, тъй като обзавеждането и оборудването отговаряли изцяло на постигната договорка между страните, т.е. за неудобствата и притесненията на ищеца в тази насока, не следва ответникът да носи отговорност. Оспорва се да е налице неизпълнение от страна на ответника, а ако се възприеме, че такова съществува, да се приеме, че вредите не произтичат пряко и непосредствено от него, както и че не е била налице възможност същите да бъдат предвидени. Тези твърдения се аргументират с това, че невъзможността за използване на кухнята и нейният неестетичен според ищеца вид, е възможно да се дължат на нормалните отклонения /установени при огледа, извършен на 23.06.2022 г./ или на неправилната експлоатация от страна на ищеца. По отношение на претенцията на ищеца за неимуществени вреди в частта, в която същите се претендират поради невъзможността ищецът да ползва гаранция за електроуредите в срок от 5 години, ответникът намира същата за неоснователна, тъй като в случай на настъпили вреди, вследствие невъзможността да се използва петгодишния срок на гаранцията, претенцията следвало да бъде за имуществени вреди, като основанието □ би възникнало едва при увреждането на някой от уредите, поради причини, които не биха могли да се вменят във вина на ищеца и то след предявяване на рекламационна претенция до производителя, както и отказ от негова страна поради липса на удължена гаранция. Предвид това, че подобни доводи не са изложени от ищеца, ответникът намира претенцията за неимуществени вреди и в тази част за неоснователна. Моли за връщане на исковата молба като нередовна, респ. за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

Изложените от ищеца фактически обстоятелства, от които произтичат

претендираните права и формулираният петитум по иска за сумата 3600 лева, предявен на основание сключения договор, за която сума ищецът е заявил, че включва и обезщетение за забава, което не е конкретизирано като размер и период, не дават основание на съда да приеме, че е сезиран с надлежно индивидуализирана и допустима за разглеждане претенция. Въпреки многократно предоставената на ищеца възможност исковата молба в тази част не е уточнена. На ищеца изрично е предоставена възможност да изложи фактически твърдения относно естеството на претенцията си за сумата от 3600 лева, като това не е сторено, дори с последната уточняваща исковата молба, постъпила по делото на 03.10.2023 г. Ищецът не е изложил никакви твърдения да за конкретни и реални имуществени вреди (претърпени разходи или пропуснати ползи, породени от неизпълнението на договорните задължения на ответника), а от друга страна е заявил, че иска едновременно намаляване на възнаграждението, което е заплатил на ответника със сумата 3600 лева, както и че тази сума съставлява очакваните разходи за отстраняване на недостатъците в изработеното от ответника. Посочено е също, че този иск на ищеца включва и обезщетение за забава във връзка с допуснатото забавено изпълнение от страна на ответника. Въз основа на всички изложени твърдения съдът намира, че не е надлежно сезиран с редовна искова молба, доколкото волята на ищеца и неговото искане да бъде осъден ответникът да му заплати сумата от 3600 лева са неясни и не може да бъде установено в защита на кое материално субективно право се търси защита. Ето защо и съдът приема, че в тази част исковата молба подлежи на връщане.

Във връзка с възраженията на ответника за липса на възможност да се претендират неимуществени вреди на договорно основание, съдът съобразява задължителните указания, дадени с ТР № 4/29.01.2013 г., постановено по тълк. д. № 4/2012 г. на ОСГТК на ВКС, в което е прието, че и при договорна отговорност може да бъде присъдено обезщетение за неимуществени вреди, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при поражение на задължението, а когато е установена недобросъвестност на длъжника – обезщетението е за всички преки и непосредствени неимуществени вреди. В тази част предявената претенция е допустима и производството не следва да бъде прекратявано.

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА исковата молба, вх. № 139159/18.05.2023 г., уточнена с молби, вх. № 159173/06.06.2023 г., вх. № 175029/20.06.2023 г. и вх. № 273424/03.10.2023 г., подадена от Н. А. Т., ЕГН *****, в частта, в която срещу „Е., ЕИК 130374058, е предявен осъдителен иск за сума в размер на 3600 лева, представляваща очаквани разходи за отстраняване на дефекти и недостатъци, както и сума, с която ищецът иска да се намали възнаграждението на ответника, заплатено по договори за доставка и монтаж на кухненско обзавеждане със следните номера: № 110171 от 31.12.2020 г.; № 110172 от 31.12.2020 г. и № 110296 от 31.12.2020 г., включваща и обезщетение за забавено изпълнение и ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д. № 27022/2023 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав в посочената част.

Разпореждането подлежи на обжалване в едноседмичен срок от връчване на препис на страните чрез процесуалните им представители с частна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____